

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Тіллі була на сто відсотків упевнена, що привидів не існує. І відверто заявила про це, чим викликала невдоволення Ліззі Г'юз, яка примчала в кімнату для слуг, знемагаючи від бажання розповісти, що сталося.

«Дехто ладен на все, аби лише не прибирати», — подумала Тіллі.

— У східному крилі немає привидів, — кинула вона зі свого місця за столом, закінчуючи шиття, — Це просто бабські забобони.

Ліззі тут-таки обернулася й рішуче взялася під боки:

— Легко тобі говорити: тебе ж там не було. А я сама це чула, на власні вуха!

Посудомийки Сара й Елла не зводили з Ліззі очей.

— Що ти чула? — запитала Елла.

Ліззі стишила голос і багатозначно прошепотіла:

— Звуки кроків привида! — піднесено проказала вона.

— О-о-ох! — видихнули дівчата.

— І які вони були? — спитала Сара. Очі в неї стали великі й круглі, як тарілки в найкращому обідньому сервізі її світлості.

— Голосні й лункі! І щомиті вони наближались! А тоді мене пронизав лютий холод — немов уся кров застигла в жилах! Я впустила віничка й щодуху дременула! — Ліззі впала на стілець, неначе від самого спогаду їй стало недобре. — Страшенно дивне відчуття! — завершила вона свою оповідь.

Тіллі закотила очі.

— Чекай, то ти насправді навіть не бачила отого «привида», так? — уточнила вона.

— Ну, не мала ж я його спеціально шукати? — обурено пирхнула Ліззі. — Хто його зна, що могло б статися?

— То чого ти така впевнена, що чула саме привида? Цьому точно має бути якийсь звичайне пояснення, — проказала Тіллі. — Може, то просто миша.

— Це аж ніяк не могла бути миша! Жодна миша не видає таких звуків!

— Тоді це, напевно, хтось із молодших лакеїв пожартував. Закладаюся, що то був Чарлі. Минулого тижня він вигадав, що буде дуже смішно, якщо посолити Вільямові чай — пам'ятаєте? Удавати привида, щоб нагнати на тебе страху — це так на нього схоже.

Та Ліззі похитала головою.

— Ніякий це не жарт. Цей жахливий холод — боже, я в житті такого не відчувала!

Дівчатка були нажахані, але Тіллі лише приснула.

— Ліззі, надворі грудень. Зараз зимно, а в східному крилі дрижаки б'ють. Гадаю, це і є причина крижаної холоднечі.

Ліззі розвернулася до Тіллі спиною й продовжила, звертаючись до Сари з Еллою:

— Ви ж, напевно, чули історію про привида, що гуляє ночами в східному крилі?

— Ні, розкажи! — нетерпляче попросила Елла.

Ліззі тихо заговорила:

— Сотні років тому жив у Вінтер-холлі старий лорд, і мав він доньку, яку любив понад усе. Була вона добра й лагідна, і вродлива як зоря. Та на свій шістнадцятий день народження дівчина захворіла й померла. Старий лорд збожеволів від розпуки. Він зачинився в східному крилі й ніколи більше звідти не вийшов, — на хвилюку Ліззі замовкла, а тоді продовжила: «Коли нарешті вдалося виважити двері, його знайшли мертвим-мертвісіньким. Відтоді дух лорда блукає довжелезним коридором у східному крилі, і варто лише якійсь дівчині вночі опинитися там самій — привид налякає її на смерть. Це помста за втрачену доньку», — урочисто закінчила вона.

— Святий Боже! Я тепер ніколи не наважуся й кроку ступити в східне крило! — вигукнула Сара.

— У східному крилі немає привида, — перебила Тіллі. — І ти не така дурна, щоб вірити в ці нісенітниці.

Ліззі знову розвернулася до неї:

— Якщо ти така мудра, Тіллі Блек, то чому б тобі самій не піти в східне крило й не переконатися? — вона сердито втупилася в Тіллі поглядом, а тоді додала: «Просто зараз, самій. Ну ж бо, сміливіше — хіба що ти боїшся?»

Сара з Еллою вражено презирнулися.

— Вона це не всерйоз, — проказала Елла, — уже пізно й темно, усі зрозуміють, якщо ти не захочеш, особливо після розповіді Ліззі.

— Уся ця розповідь Ліззі — нісенітниці, — відрубала Тіллі й підвелася. Вона вирішила негайно покінчити з усіма цими вигадками, інакше в неї були всі шанси півночі не спати через Сару та її кошмари. — Я анітрохи не боюся східного крила, — заявила вона. — І запевняю тебе, Ліззі, що не зустріну там жодного привида. Зате якщо тобі пощастить, я повитираю всю пилюку, яку ти так легковажно залишила.

І з цими словами Тіллі рішуче вийшла з кімнати для слуг у коридор.

Сара побігла слідом. Вона щойно два місяці працювала у Вінтер-холлі й, попри свої накрохмалені